

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 3. Quando hoc sacramentum conferat hanc gratiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

fit Durandus d. 12. q. 4. ad 3. & Bonaventura; Antoninus, Petrus Soto, & quidam alij. Addit tamen Cajetanus, hoc augmentum postea dari, quando se excitabit ad deuotionem. Sed contrarium est longè probabilius. Vnde

5
Homini iusto, ad fructu Eucharistia, non est necessaria actualis deuotio.

Dico Primò, In homine iusto, vt accipiat augmentum gratia per hoc Sacramentum, nullam actualem deuotionem esse absolute necessariam; quamuis saluberrima sit, & procuranda. Ita ferè omnes Doctores ceteri: D. Thomas art. 8. & Sotus in eundem articulum. Victoria quaest. 76. de Eucharistia & alij.

Probatur Primò, Quia alioqui saepe homines iusti fraudarentur fructu huius Sacramenti sine sua culpa; nam saepe fit, vt patiantur tunc distractiones planè inuoluntarias: atqui non est credibile, Christum sic instituisse hoc Sacramentum, vt eius fructus penderet à dispositione, quæ non est in hominis potestate; qualis est deuotio actualis illo momento temporis.

Probatur Secundò, Quia ipsum Sacramentum per se est efficax gratia in hominè nõ habente impedimentu: atqui in homine iusto nullum est impedimentu infusionis gratia, etiãsi careat actuali deuotione: ergo sufficit vt ex intentione illud suscipiat. Minor probatur; Tum quia paruulis & amentibus in gratia constitutis, carentia deuotionis non est impedimentum infusionis gratia; cur sit adultis impedimentu, praesertim si sine culpa, hac deuotione careant? Tu quia ipsa iustitia habitualis est sufficiens dispositio ad augmentum gratia per Sacramentum: nam si attritio in eo, qui est in peccato mortali, potest esse sufficiens dispositio cu bonâ fide ad infusionem primæ gratia & iustificationis, vt dictu est; multò magis iustitia habitualis, quæ vi sua omne peccatum mortiferum excludit, sufficiens dispositio erit ad gratia augmentu.

6
Peccatum veniale commissum in susceptione Eucharistia, non impedit infusionem gratia.

Dico Secundò, Etiam peccatum veniale commissum in susceptione Eucharistia, non impedit gratia infusionem. Ita D. Thomas art. 8. huius quaestionis, & perique DD. Gabriel lectione 85. Item Adrianus, Sotus, Victoria.

Probatur Primò, Quia peccatum veniale nõ repugnat gratia habituali, ac proinde nec eius infusioni, si aliunde addit sufficiens causa infusionis; vt hic. Quia peccatum veniale non impedit, quo minus quis possit simul mereri alio opere, & ex illo merito accipere gratiam: ergo non impedit efficaciam meritorum Christi, quæ nobis per hoc Sacramentum applicantur.

Probatur Secundò, Quia non erat consentaneu humanæ fragilitati, vt Deus vellet effectum huius Sacramenti tam efficacis impediri per tam leuem culpam. Vnde 1. ad Corint. 11. non iubemur nos probare nisi de mortiferis, iuxta communem Patrum expositionem.

7
Carentia attentionis si ex negligentia orta, est hic veniale.

Aduerte tamen, deuotionis & attentionis absentiam esse peccatum veniale, si ex negligentia proueniat: quia non minorem attentionem & reuerentiam requirit perceptio huius Sacramenti, quam recitatio horarum Canonicarum, sed multò maiorem. Non tamen idcirco impeditur effectus Sacramenti, quem vi sua confert.

Soluuntur obiectiones.

Dices Primò, Deus non iustificat adultos conferendo primam gratiam, vel gratia augmentum, nisi interuentu motus liberi arbitrii, quo liberum arbitrium in Deum moueatur. Respondeo, Veru est: Sed non est necesse, vt ille motus simul sit cum

perceptione Sacramenti; satis est vt ante praecesserit: nam gratia non confertur tunc vi motus liberi arbitrii, sed vi Sacramenti.

Dices Secundò, Si homo acciperet gratia augmentu, quando cumque communicat in gratia, cresceret eius gratia ferè in immensum; quod tamen nõ videtur: nam tales saepe manent æquè imperfecti, & tepidi atque erant antea. Respondeo, Non esse dubitandum, quin gratia in huiusmodi mirificè quotidie crescat. Quod autem hoc incrementum foris non ita appareat; causa est, quod externus feruor, & passionum moderatio, magis comparet vsu, vel per assiduas excitationes diuinæ inspirationis, quam augmento gratia habitualis. Nam inclinatio donorum habitualium gratia nõ directè repugnat motibus passionum: vnde etiam fit, vt experimento deprehendi nequeat. Quare fieri potest, vt aliquis maxima charitate sit praeditus, & tamè subiectus sit vehementioribus passionum motibus, quam alius, qui longè est charitate inferior. Adde, quod talis faciat maiora opera interna, licet exteriùs non appareat.

8

Comunicas in gratia, semper in ea crescit.

D V B I V M I I I.

Quando hoc Sacramentum conferat hanc gratia?

Respondeo, Videri conferre vel in principio manducationis, quando videlicet speciebus imprimatur imperus ab instrumentis vitalibus, quo imperu trajicitur in stomachum. Vel certè in fine seu termino manducationis, quado iam pertingit in stomachum; tunc enim completur manducatio. Vel denique immediatè post primu instans manducationis; tunc enim primu dicitur Corpus Christi manducari, non autem in primo instanti, nec in vltimo. Nam manducari, est vitali actione trajici in stomachum, ac proinde includit motum. Nihil autè mouetur in primo & in vltimo instanti motus; sed solum in medio: ergo in primo & in vltimo instanti nõ propriè dicitur manducari. Atqui Dominus Ioannis 6. soli manducanti promittit gratiam: ergo gratia datur, quando primu dici potest Eucharistia manducari; ac proinde post primu instans manducationis. Quare datur gratia, nõ in instati temporis nostri, cu post instans nullu aliud sit instans immediatè; sed datur in tempore indeterminato, quod proximè sequitur primu instans. Nec obstat, quod infusio illius gratia tota simul fiat: etsi enim in se tota simul sit, tamen respectu teporis nostri eius infusio non coexistit instanti temporis nostri, sed tepori indeterminato.

9

Quando praesè Eucharistia det gratiam.

D V B I V M I V.

Virum Eucharistia post manducationem nihil amplius conferat gratia habitualis?

Respondeo & Dico Primò, Si post manducationem crescat deuotio fumentis, valdè probabile est, etiam augeri gratiam virtute huius Sacramenti, modò adhuc salua sint species. Ita Gabriel lect. 85. Ioan. Maior d. 9. q. 1. & Caiet. hoc loco. Ratio est; Quia promissio gratia per hoc Sacramentum consequendè maxime facta est propter Christum manducatum, iuxta illud Ioan. 6. v. 57. Qui manducat me, viuet propter me. Quod confirmatur; quia cibus corporalis non tantum prodest in manducatione, sed etiã post: ergo & hic cibus spiritualis nouum fructu cõferet, si noua sit dispositio.

10

Crescente deuotione videtur & gratia crescere, si persit species

Dico Secundò, Si in sumptione desit legitima dispositio, vt si sit in peccato mortifero, & nõ ha-

11

M m m beat eius